
NCGUB: News on Migrants & Refugees- 31 August, 2009 (English & Burmese)

HEADLINES

NEWS ON MIGRANTS

**Keeping them close: how to avoid 'mis-education'
Young security risks
Economic Crisis Hits Burmese Migrant Women**

NEWS ON REFUGEES

**10,000 More Kokang Refugees Flee into China
30,000 flee as China rebukes Burma
US expert urges for human-trafficking victim Rohingya
Flow of Burmese Refugees into China Dropping
No Government Relief for Storm Victims**

ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများသတင်း

**အလုပ်သမားလက်မှတ်ရှိသူများသာ ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်လုပ်ခွင့်ရှိ
မလေးရှား အချုပ်ခန်းများမှ မြန်မာများ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်
စီးပွားပျက်ကပ်ကြောင့် ထိုင်းရောက် မြန်မာ အများအပြား အလုပ်ပြုတ်
ထိုင်းရောက် မြန်မာအလုပ်သမားတွေ ပိုမိုဆင်းရဲ
မြန်မာအလုပ်သမားတဦးအား မုံအလုပ်ရှင်အဖွဲ့ က သတ်ဖြတ်မိရှိ ၊ အ လောင်းဇောက် ပစ်.....
မြန်မာအလုပ်သမားသုံးဦး အသက်ရှူမွန်းကြပ် သေဆုံး**

ဒုက္ခသည်များသတင်း

**ကရင်စစ်ဘေး ဒုက္ခသည်များ ရတက်မအေးနိုင်သေး
လေဆင်နှာမောင်းကြောင့် တရွာလုံး ငြိုငြင်သွားသော်လည်း အစိုးရထံမှ အကူအညီမရ
ကိုးကန့်စစ်ပြေးများ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံ
မိဘမဲ့ မှန်တိုင်းသင့်များအတွက် ဂီတပွဲ လန်ဒန်တွင် ကျင်းပမည်**

NEWS ON MIGRANTS

**Keeping them close: how to avoid 'mis-education'
29/08/2009 at 12:00 AM**

One public school in Tak has found that caring for stateless children can foster both improved national security and a sense of unity among students. At Ban Tha Ard School in Tak's Mae Sot district, classrooms are a mix of children from the Karen, Mon and Tai Yai as well as other ethnic groups. Muslim children also mingle with them.

"I agree with the government that we need to keep these children close to us," said Sutep Thamajak, the school director.

As they get older, the children are vulnerable to recruitment by border elements who pose a security risk.

Some non-government organisations have provided the children with a non-formal education that instills in them the wrong attitude towards Thailand, he said.

Education Minister Jurin Laksanavisit is worried such attempts at mis-education will endanger the country's border security.

Most parents of students at Ban Tha Ard School are immigrant workers.

During class, students learn to value unity and are encouraged to show gratitude towards the country and the monarchy, Mr Sutep said.

They are taught Thai, Burmese and English. Many students are from Burma so need to be proficient in their mother tongue, while English comes in handy for those who may seek settlement in a third country, said Suni Manowong, who oversees the school's curriculum.

She said English tuition at the school meets national standards. Students won an award for outstanding performance in a crossword competition of the northern provinces last year.

Some teachers are Burmese nationals introduced to the school by local businessmen trading on the border, who also donated money to help pay the teachers' wages.

The government's offer of 12 years of free education for state students has led to a jump in enrolments, from 157 students in 2006 to 426 students this year, Mr Sutep said.

Only 50 of the students are Thais.

The school provides classes from kindergarten to primary level and it plans to expand to Mathayom 3 (Grade 9) next year.

The main aim of the school is to monitor stateless children closely, said Mr Sutep.

"If we don't have them in our sights, we may encounter a dire situation similar to what happens in the far South," he said.

Khunying Kasama Voravarn na Ayudhya, secretary-general of the Office of the Basic Education Commission, said she wanted other schools under Obec's supervision to follow Ban Tha Ard's example by taking in more stateless students.

Few mainstream schools admit stateless students, she said.

Three are in Tak, two in Chiang Mai and there is one each in Kanchanaburi and Samut Sakhon, where industries employ many alien workers. - Sirikul Bunnag

<http://www.bangkokpost.com/news/local/22888/keeping-them-close-how-to-avoid-mis-education>

Young security risks

29/08/2009 at 12:00 AM, Sirikul Bunnag

Regulation beckons for learning centres catering to stateless children, which offers benefits for the students,

The Education Ministry is stepping up regulation of private learning centres for stateless children to address security concerns.

The ministry estimates up to 260,000 stateless children are scattered around the country.

Of these, only 60,000 are studying in the mainstream education system while the rest have no places to study or have to study at learning centres run by NGOs, foundations or individuals, said Deputy Education Minister Chaiwuti Bannawat.

"Some centres meet standards and some don't. Teachers at some learning centres themselves entered the country illegally.

"We have no idea what they teach and instill in those children," Mr Chaiwuti said.

The centres were created to educate stateless children who lack the necessary documentation to enrol in mainstream schools.

Many centres go unregulated to meet the rising number of stateless children. "Tak province has the highest number of stateless children.

"There are many centres up and running which we don't know anything about," said the minister.

He was speaking during a seminar on education management for stateless children in Tak last week.

In two months, the ministry would present to the cabinet a PM's Office regulation controlling learning centres.

Under the regulation, a provincial committee supervising learning centres for stateless children will be set up in provinces where there are such centres.

The panel, to be chaired by the provincial governor, can approve learning centres, or dissolve them.

Any organisation wanting to provide education for stateless children must seek permission from the panel and submit an education management plan.

Mr Chaiwuti said the centres would have to teach Thai, and give instructions on Thai culture, traditions and basic Thai laws.

Academic assistance and teacher training would be offered once a centre is approved.

Learning centres which consistently meet standards would be upgraded to private schools, he said.

"Once the centres are upgraded to private schools, their students will qualify for a 12-year, state-funded education," Mr Chaiwuti said.

Students from centres which meet standards would be accredited by the ministry.

Learning centres that refused to register with provincial panels would be considered illegal and would be ordered to close, he said.

Pawray Rattanachairuedi, chairwoman of the Burmese Migrant Workers Education Committee, welcomed the ministry's move to regulate learning centres.

But she urged the government to give financial help to learning centres once they were regulated.

Her organisation runs 37 learning centres for 8,000 stateless children with funding from the US and England.

With money running out, however, the learning centres have asked parents to help meet expenses.

Small learning centres collect 50-100 baht from students a year while large ones collect 500 baht a head a year.

Mrs Pawray admitted her centres were short on Thai language teachers. But many students do well in English.

The government, she said, should help improve Thai language skills among teachers at learning centres nationwide.

The government should also be clear on how many hours of learning must be devoted to mainstream subjects, and how many the centres could fill themselves with their own tuition.

Another problem, she said, is that students completing Grade 12 are not recognised by the Education Ministry and cannot pursue higher studies in colleges and universities.

<http://www.bangkokpost.com/news/local/22887/young-security-risks>

Economic Crisis Hits Burmese Migrant Women

By MARWAAN MACAN-MARKAR / IPS WRITER Monday, August 31, 2009

BANGKOK — The global financial crisis is threatening to shred the dreams of thousands of women from Burma, who have fled their military-ruled country over the past decade for better jobs in more prosperous Thailand, say activists.

Mae Sot, a town along the Thai-Burma border that has been a magnet for female migrant workers, is one area where this pain is being felt, they add. Ongoing conflicts between the military and ethnic groups and a depressed economy in Burma, also known as Myanmar, are among the reasons behind such flight across the border.

"There is growing worry among these women that they will not be able to remit part of their earnings to their families in Burma," says Jackie Pollock, director of the Migrant Action Programme, a group lobbying for migrants' rights in Thailand. "Entire families depend on such remittances, which are about 2,500 baht (about 75 U.S. dollars) every quarter."

She expects this predicament to worsen as the crisis, which has resulted in the drying up of export markets in the United States, unfolds in the months ahead. "It is just starting to hit them. The families in Burma are living off what was saved from last year's remittances."

This economic downturn is squeezing a female labour force that is already being discriminated against by the factory owners, mostly Thais, who refuse to pay the daily minimum wage. The Burmese women who labour for hours behind sewing machines get between 60 and 80 baht a day, whereas the minimum wage set out by the Thai state for Mae Sot is 151 baht (4.57 U.S. dollars) a day.

These women make up the predominant labour force in the nearly 300 export-oriented textile and garment factories in Mae Sot, reveals a report launched Friday in Bangkok. Each factory employs 100 to 1,000 workers, while "about another 200 unregistered 'home factories' would employ between five and 20 workers," says the report.

This female labour force is part of the estimated 300,000 Burmese migrant workers in Mae Sot, which also provides work in other areas. That includes jobs in agriculture, construction, domestic work, call centres, the entertainment industry and on garbage sites.

In all these fields of labour, "women are shouldering a disproportionate burden," says Soe Lin Aung, co-author of the 48-page report, 'Critical Times—Migrants and the Economy in Chiang Mai and Mae Sot.'" A substantial number of women we surveyed—43 percent—reported a drop in their incomes."

"Knitting factories, which produce warm clothing largely for very hard-hit US and European markets, are said to be struggling disproportionately, with demand dropping steeply," states the report. "The local chapter of the Federation of Thai Industries claims that orders have dropped by 12 percent, and 'the talk,' as one report puts it, is overwhelming layoffs, reduced working hours and increased difficulty finding new jobs."

Currently, the average monthly income for a worker in such factories hovers close to 2,500 baht, with only regular shifts available. Yet "at this time last year, which is a relatively high season, a knitting factory employee might have made 6,000 baht (182 US dollars) a month, while a garment factory worker would have made a bit more than 3,000 baht, including overtime hours," adds the report.

"I can't support my parents because I'm not in a good job situation. My brother and sister are also not okay û they also can't support with any money," says one female migrant worker interviewed for the report.

The money sent home by the migrant workers has become a vital lifeline for the families they have left behind, most of whom are elderly fathers and mothers and children too young to work.

"Over 30 people have come to work in Thailand from my village," says Deng Lungjong, who works in the northern city of Chiang Mai, another magnet for Burmese women in search of jobs.

"There are six people in my village that are depending on the money I remit home," the 26-year-old said in an interview. "Earlier I could remit money four times a year; now I can only send twice a year."

The migrant workers in Mae Sot and Chiang Mai are among an estimated two million registered and unregistered migrant workers from Burma, Cambodia and Laos in Thailand. They labour in work described by labour rights groups as "dirty, dangerous and difficult." The majority of them—over one million—are from Burma.

The plight of the migrant workers in Mae Sot—or other parts of Thailand feeling the economic pain—hardly surprises the International Labour Organisation (ILO).

"All too often migrant workers in poorly visible categories of work tend to be the shock absorbers during an economic downturn," says Tim De Meyer, labour standards specialist at the Bangkok-based Asia office of the ILO.

In fact, the Geneva-based body did have the female migrant workers from Burma in mind when it said earlier this year that the current economic meltdown has a "woman's face," since women laborers are affected more severely, and differently, compared to their male counterparts.

In the Asia-Pacific region, the ILO projected that as many as 27 more people could become unemployed, pushing the total number of people in the region without jobs to 112.2 million.

And hit taken by women in this dire picture stems from the work they do: often in labour-intensive export industries like the ones in Mae Sot.

It was a similar scenario that played out a decade ago, when Southeast Asia was hit by the 1997 financial crisis, decimating once vibrant, export-driven economies. In Thailand, for instance, 95 percent of the workers laid off from the garment sector were women, according to the ILO.

But despite such a reality repeating itself in places like Mae Sot, the female migrants from Burma are reluctant to return home. "While the situation may be getting bad here, the situation is worse in Burma," says Deng, who have been working in Thailand for 10 years. "My family at home has only me to depend on."

http://irrawaddy.org/article.php?art_id=16686&page=2

NEWS ON REFUGEES

10,000 More Kokang Refugees Flee into China
By SAW YAN NAING Friday, August 28, 2009

Another wave of 10,000 Kokang civilians fled into China on Thursday and Friday due to continued clashes between the Burmese army and ethnic militias in the Kokang region of northeastern Burma, said sources on the Sino-Burmese border. Some 4,000 of the displaced villagers have not yet received food or shelter due to logistics, a relief worker in the area who requested anonymity told *The Irrawaddy* on Friday.

He said the newly arrived Kokang refugees are being divided into two shelters—one in Zheng Kang County and one in Gengma County where Chinese authorities are already providing humanitarian assistance to the more than 10,000 Kokangs who arrived within the last week.

He pointed out that many of the refugees are not sheltering in the camps because they can stay with their relatives on the Chinese side of the border.

Meanwhile, electricity and lines of communication have been cut in and around the Kokang capital, Laogai, said the relief worker.

Saeng Juen, one of the editors of the Thailand-based *Shan Herald Agency for News*, said at least 30,000 fled into China on Thursday. *The Irrawaddy* could not independently confirm this report, however.

A humanitarian NGO working in the region reported on Friday that refugees are still crossing the border into Yunnan Province and clashes between the Burmese army and the Kokang militia and its allies are ongoing.

Aung Kyaw Zaw, a Burmese analyst on the Sino-Burmese border, said that major clashes have been reported in Chinshwehaw, a Kokang town south of Laogai, at about 11 a.m. On Friday.

He said that Chinese authorities would only allow Kokang-based Chinese nationals to cross into China and that some refugees were stopped at the border crossing.

The Burmese army seized Laogai on Monday night without a single bullet being fired.

However, on Thursday morning a Burmese police patrol was ambushed by the Kokang army, and several clashes were later reported in and around Laogai between the Burmese army and an alliance of ethnic ceasefire groups: the Kokang militia, known as the Myanmar National Democratic Alliance Army (MNDAA), and its allies the United Wa State Army (UWSA) and the National Democratic Alliance Army—Eastern Shan State (NDAA).

The three insurgent groups are among 17 ethnic armies that have reportedly signed ceasefire agreements with the Burmese junta over the past 20 years.

http://irrawaddy.org/article.php?art_id=16661

30,000 flee as China rebukes Burma
Aug 28, 2009 (DVB)

Around 30,000 refugees have crossed into China according to UN estimates as fighting between Burmese troops and ceasefire groups sparked a rare admonishment from China's foreign ministry.

A spokesperson for the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) said today that between 10,000 and 30,000 civilians have fled Burma's northern Shan state into China in recent days.

Fighting broke out between Burmese army troops and the Kokang ceasefire group yesterday after weeks of heightening tension.

Kokang troops yesterday attacked a police outpost near to Laogai town close to the China-Burma border, killing one Burmese police officer and injuring two.

The Kokang group has been joined by the United Wa State Army, Burma's largest ceasefire group who had held a 20-year truce with the government.

Today China's foreign ministry issued a statement urging Burma to "properly deal with its domestic issue to safeguard the regional stability in the China-Myanmar [Burma] border area".

"We also urge Myanmar to protect the safety and legal rights of Chinese citizens in Myanmar," said spokesperson Jiang Yu in the statement.

China is a key ally of Burma's ruling junta, and seldom criticizes the internal affairs of its southern neighbour.

The mass of refugees pouring into China however, in addition to reports that a Burmese army shell fired across the border today killed a Chinese troop, has created a rare fissure between the two countries.

China has reportedly increased its troop patrols along the border area, and is said to be assisting the refugees.

“We have been informed that local authorities in Yunnan Province have already provided emergency shelter, food and medical care to the refugees,” said the UNHRC spokesperson Andrej Mahecic.

Local sources report that a number of civilians have also escaped into inner Shan state.

<http://english.dvb.no/news.php?id=2820>

US expert urges for human-trafficking victim Rohingya

August 29, 2009

By Supalak Ganjanakhundee

A visiting US expert on human trafficking has urged the Thai immigration authority to quickly screen detained Rohingya boat people and provide sufficient assistance if they are victims of human trafficking.

Luis CdeBaca, the **US** Director of Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons, who will meet with several Thai authorities on refugee and migrant concerns on Monday, said victims of trafficking deserved assistance, not detention.

"If they are victims they have to be taken out of detention and they need to be put in places where they can have the services for trafficking victims," he said.

The plight of the **Rohingya** boat people came under the international spotlight after some 1,000 of them were towed out to the high sea by Thai authority late last year.

The Thai authority arrested another group of 78 **Rohingya** in January and has detained them for illegal entry since then. Two of them died in the cell in June and early August due to poor conditions at the detention centre in Ranong. They have now been moved to the Bangkok detention centre at the Immigration Bureau Headquarters, pending deportation.

CdeBaca urged Thailand to apply the 2008 Thai law on trafficking and international standard of practice for those who are obviously victims.

"We are not saying that every illegal migrant in the Kingdom is a victim of trafficking, but some of them are and we expect the government to see ways to find out and give them assistance," CdeBaca told a press briefing.

The victims could be given residency and work permits so that they can be productively employed in legitimate jobs, not underground abused jobs and they could receive services and rehabilitation, he said.

The **US** official said human trafficking affected all countries, not only Thailand, hence countries in the region needed a regional approach to cooperation.

CdeBaca is visiting three countries during his Southeast Asia tour this week and next week. Thailand is his second stop after Malaysia. He then heads to Cambodia.

He said the traffickers have changed their ways rapidly so governments **must** also be able to change their enforcement quickly.

<http://www.nationmultimedia.com/search/read.php?newsid=30110995&keyword=US+expert+urges>

Flow of Burmese Refugees into China Dropping

By NG HAN GUAN / AP WRITER Monday, August 31, 2009

NANSAN, China — The number of refugees crossing into China to escape fighting in Burma fell to a trickle Monday as government forces appeared to have defeated an ethnic militia.

Hundreds of rebels from the largely ethnic Chinese Kokang region have already fled clashes in northeastern Burma, surrendering their weapons and uniforms to Chinese border police and crossing to safety after several days of skirmishes.

Burma's military junta said three days of fighting had killed 26 government soldiers and at least eight rebels. It said the fighting had ended and "the region has now regained stability."

The United Nations and Chinese officials say more than 30,000 civilian refugees have streamed into China to escape the fighting, which broke out last week after hundreds of Burmese soldiers moved into Kokang, a region run by a local militia.

Burma is trying to consolidate control over several armed ethnic groups along its borders to ensure smooth conditions for next year's national elections, the first in nearly 20 years. Several groups are resisting pressure to join with the military to become border guards ahead of the elections.

There was no way to independently verify the refugee figures, and *AP* reporters were barred access to refugee camps, where small groups of two or three refugees continued to arrive on Monday morning, a sharp drop from the large numbers who entered over the weekend.

A factory manager in the Chinese border town of Nansan said Monday the number of people crossing the border had dropped to almost zero, and no shooting in the area had been heard since about 2:30 p.m. On Saturday.

"It's all calm now," said the man, who gave only his surname, Li.

Local government officials and police refused to comment.

The clashes and the flow of refugees have strained Beijing's close relations with Burma's military junta, prompting a rare demand last week from China's Foreign Ministry for Burma to end the fighting and protect the interests of Chinese citizens in the area.

China's official *Xinhua* News Agency said Burma had apologized for the death of one Chinese national from three artillery shells fired into Chinese territory. That followed China's issuing of a "stern representation" over the matter, *Xinhua* said.

The agency quoted local police chief Meng Sutie as saying 37,000 people, both Burmese and Chinese, had fled into China since the fighting broke out.

The crisis comes amid an all-out push by China to ensure stability ahead of October 1 celebrations to mark 60 years of communist rule. China borders a number of volatile states, including Pakistan and North Korea, and the country's leaders have struggled to maintain order within the country, particularly in Tibet and Xinjiang, where ethnic minorities have chafed against rule from Beijing.

Burma's conflict area is on the fringe of the drug-producing Golden Triangle region where Burma, Thailand and Laos meet. Many of the ethnic armies there have used the trade in heroin and amphetamines to finance their operations, with much of their product smuggled into China.

Burma, also known as Myanmar, is the second largest exporter of heroin after Afghanistan.

http://irrawaddy.org/highlight.php?art_id=16687

No Government Relief for Storm Victims 8/31/2009

Rathidaung: The victims of a tornado that hit an Arakanese village have not yet received any relief aid from the government authority, even though many houses were severely damaged in the storm that took place a month ago, said one villager.

"The chairman of Rathidaung Township, U Aung Myo Myint, along with other officials came to our village to inspect the area soon after the tornado slashed our village. He promised to provide us with relief, but there has been no aid for us from the government so far," he said.

The village of Ali Chaung under Net Chaung Village Tract in Rathidaung Township was hit by a tornado on 25 July. Nearly 70 of the 80 houses in the village were severely damaged.

"We had never seen a tornado in our area and it was the first time we had seen this. Ten people were injured and among them were one child and one elderly man who were critically injured. Many small houses were blown away by the tornado," the villager added.

Officials from the local UNHCR office came to the village to provide food and other necessities to the victims soon after the storm occurred.

"Most villagers are homeless. So the UNHCR provided a rice bag, two cooking pots, a plastic sheet and clothes to each family that was affected in the village. But the

government relief is not there," he said.

A witness who visited the village said that most of the villagers in the village have been unable to rebuild their damaged homes due to lack of money. Some families are still living on the ground floor of the village monastery.

"I think they still need aid from both government and local NGOs. Without aid the villagers can not build their houses and it is difficult to achieve a normal life," the witness said.

In Arakan State, the government typically fails to provide such disaster relief aid, despite that the Burmese government has a disaster and food ministry devoted to responding to natural disasters such as this.

An elder from Rathidaung said, "In Arakan State, the storm or cyclone usually attacks during the rainy season, but tornados are very rare. This is the first time a tornado has struck this township in 20 years."

A tornado also hit Gwa Township in southern Arakan State on 25 August, sinking one fishing boat and killing five people.

On 29 August, a ferry boat in Ann Township was sunk by a tornado and the operator, Ko Saw Shwe Maung, died in the accident.

<http://www.narinjara.com/details.asp?id=2325>

ရွှေပြောင်းအလုပ်သမားများသတင်း

အလုပ်သမားလက်မှတ်ရှိသူများသာ ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်လုပ်ခွင့်ရှိ

NEJ / ၂၈ ဩဂုတ် ၂၀၀၉

ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကိုင်ဆောင်သူများသည် ထိုင်းနိုင်ငံအလုပ်သမားဥပဒေအတိုင်း ခံစားခွင့်ရှိပြီး ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်း လွတ်လပ်စွာသွားလာခွင့်ရှိသည်ဟု မြန်မာဘက်က ပြောသည်။

ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်များကို ယခင်လ (၁၅) ရက်မှ စတင်ပြုလုပ်ပေးပြီး အဆိုပါလက်မှတ်ဖြင့် ထိုင်းတနိုင်ငံလုံးတွင် အလုပ်လုပ်ခွင့်နှင့် သွားလာခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး တရားဝင်စီမံဖြင့် နေထိုင်ခွင့် (၂) နှစ်ရမည်ဟု မြန်မာဘက်မှထုတ်ဝေသည့် လက်ကမ်းစာစောင်တွင် ပါရှိသည်။

မြန်မာရွှေပြောင်းအလုပ်သမားများအတွက် ထိုင်းမှထုတ်ပေးသည့် အလုပ်လုပ်ခွင့် အလုပ်သမားလက်မှတ်သည် ရှေ့နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သက်တမ်းကုန်ဆုံးပါက ဆက်လက်သက်တမ်းတိုးပေးတော့မည်မဟုတ်ဘဲ အလုပ်ဆက်လုပ်လိုသူများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီမံကိန်းပြန်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ နောက်ပိုင်း တရားမဝင်နေထိုင်သည့် ရွှေပြောင်းအလုပ်သမားများကို လိုက်လံဖမ်းဆီးပြီး နေရင်းနိုင်ငံများသို့ ပြန်ပို့မည်ဟု ထိုင်းဘက်မှ ကြေညာထားသည်။

မြန်မာဘက်မှထုတ်ပေးနေသည့် ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံတွင်းရောက်
မြန်မာများအလုပ်သမားများ အတွက် အာမခံချက်ရှိလာမည်ဟု မြန်မာအလုပ်သမားအချို့က ပြောသည်။

ဘန်ကောက်အထည်ချုပ်စက်ရုံတစ်ခုမှ နော်အိုင်းရစ်က "ဒီ (၂) သက်တမ်း ဝီဇာရထားတော့ အရင်လို
အပြင်ထွက်ရင် အဖမ်းခံရမဲ့ပြဿနာမျိုး မရှိတော့ဘူး။ ထိုင်းတနိုင်ငံလုံးကို သွားခွင့်ရှိတော့ အရင်ကလို
မဲဆောက်နဲ့ဘန်ကောက်ကို ဘတ် (၁၅,၀၀၀) ပေးပြီးတော့ မရေရာတဲ့ခရီးမျိုး သွားစရာလည်းမလိုတော့ဘူး
ကိုယ့်လက်မှတ်ကိုယ်ကိုင်ပဲ။ အလုပ်ရှင်လည်း ကိုယ့်ကို အကျပ်ကိုင်လို့မရတော့ဘူး" ဟု ပြောသည်။

ယခုကဲ့သို့ အခွင့်အရေးများ ယခင်ကမရရှိဘဲ အလုပ်လုပ်ခွင့်မှတ်ပုံတင်ကို အလုပ်ရှင်က သိမ်းထားသဖြင့်
အပြင်ထွက်လျှင် ထိုင်းပုလိပ်အဖမ်းခံရကာ နယ်စပ်ပြန်ပို့ခံရမှုများရှိကြောင်း၊ အခါကြီးရက်ကြီးများတွင်
အခက်အခဲမရှိ မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ခွင့်ရှိသောကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းပိုင်းရောက်ရှိနေသူများ
လုပ်ထားသင့်သည်ဟု ၎င်းက ပြောသည်။

ဘန်ကောက်တွင် အိမ်ဖော်လုပ်သူတစ်ဦးကလည်း "ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်ဆိုပေမယ့် (၂)
နှစ်ဝီဇာအတွက်ဘတ် (၂,၀၀၀) ပဲ ဆိုတော့ တန်ပါတယ်။ ကိုယ့်အတွက် ရေရှည်အာမခံချက်ရှိလို့
အခုလိုမြဝတီမှာ သွားလုပ်တာပါ။ တချို့လုပ်ချင်ပေမယ့် သူတို့အလုပ်ရှင်တွေက လုပ်မပေးတာတွေ
များတယ်" ဟု ပြောသည်။

ထိုင်းအလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရှိသူများသာ ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်ပြုလုပ်နိုင်ပြီး ထိုင်းအလုပ်ရှင်နှင့်အတူ
နယ်စပ်မြို့များဖြစ် သည့် မြဝတီ၊ ကော့သောင်း၊ တာချီလိတ်တို့တွင် မြန်မာမှတ်ပုံတင်ပါ ပြသရမည်ဖြစ်သည်။
အလုပ်သမားလက်မှတ်မရှိသူများ လုပ်ခွင့်မရှိပေ။

ထိုင်းနိုင်ငံရောက် မြန်မာရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများအား ထိုင်းအစိုးရက ပြီးခဲ့သည့် ဇူလိုင်မှ ယခုလ (၂၉)
ရက်ထိ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရန် အချိန်ကန့်သတ်ပေးခဲ့ပြီး ယင်းကာလအတွင်း
မှတ်ပုံတင်မပြုလုပ်သူများသည် တရားမဝင်အလုပ်သမားများအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

လက်မှတ်အတွက် မြန်မာဘက်တွင် ကျပ် (၃,၀၀၀) ပေးရပြီး (၂) နှစ်စာဝီဇာကြေးအတွက် ထိုင်းလဝကသို့
ဘတ် (၂,၀၀၀) ပေးသွင်းပြီး ထိုင်းတနိုင်ငံလုံးသို့ လွတ်လပ်စွာသွားလာခွင့်ရှိသည်။

လက်ရှိထိုင်းတွင် မှတ်ပုံတင်ထားသူ မြန်မာအလုပ်သမား (၇) သိန်းခွဲခန့်ရှိပြီး ယာယီနိုင်ငံကူးလက်မှတ်
လာရောက်ထုတ်ယူသူ (၁၀၀) ကျော်ခန့်သာရှိသေးသည်ဟု မြန်မာဘက်က ပြောသည်။

ထိုင်းအလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာန၏ စာရင်းများအရ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် မြန်မာအလုပ်သမား (၁.၅) သန်း ရှိသည်ဟု
သိရသည်။

ယာယီမြန်မာနိုင်ငံကူးလက်မှတ် ထုတ်ပေးသည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မြန်မာနိုင်ငံ အလုပ်သမား
သွေးစည်းညီညွတ်ရေးအဖွဲ့၏ တာဝန်ခံ ဦးသံဒုတ်ကမူ "ဒီလုပ်ငန်းစဉ်ဟာ အောင်မြင်မယ်လို့ မထင်ဘူး။
အဓိက အကြောင်းအရင်းကတော့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ အာဏာရှင်တွေရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ သွားနေရတော့
အလုပ်သမား၊ လူဝင်မှု၊ နိုင်ငံခြားရေး စတဲ့ဝန်ကြီးဌာနတွေဟာ ဘာလုပ်ပိုင်ခွင့်မှ မရှိဘူး။
စစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့ ယန္တရားက မှန်ကန်တဲ့တွေးခေါ်မှုမရှိတော့ ပြည်သူတွေက သူတို့ကို မယုံကြည်ဘူး" ဟု
ခေတ်ပြိုင်သို့ ပြောသည်။

မလေးရှား အချုပ်ခန်းများမှ မြန်မာများ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်

Friday, 28 August 2009 16:43 ကိုထွေး

မလေးရှားနိုင်ငံ ကွာလာလမ်ပူ နိုင်ငံတကာလေဆိပ် အနီးရှိ ထိန်းသိမ်းရေး စခန်းမှ မြန်မာ အလုပ်သမားများ ဆေးဝါး ကုသခွင့် မရသဖြင့် ကျန်းမာရေး ဆိုးရွားလာနေကြောင်း သိရသည်။ အချုပ်ဆောင် တခုတည်းတွင် လူပေါင်း ၆၀ ခန့် ကျပ်တည်းစွာ နေရသည့် အတွက် ရောဂါ ကူးစက်ရန် လွယ်ကူနေသည်ဟု အထိန်းသိမ်းခံ နေရသူ တဦးဖြစ်သည့် ကိုသန်းထွန်းစိုးက ပြောသည်။

“ယားနာပေါက်တဲ့ လူတွေက ဆေးဝါး ကုသခွင့် မရှိပါဘူး၊ ကျနော်လည်း ၂ လလောက်ရှိပြီ ယားတာ။ လူတွေ အပြင်းအထန် ဖျားနာမှ ဆေးကုပေးတယ်၊ တပတ်မှာ ဆေးကုခွင့်က ၄ ယောက်ပဲ ရတယ်” ဟု ကိုသန်းထွန်းစိုးက ဧရာဝတီသို့ ပြောသည်။

ထိန်းသိမ်းရေး စခန်းတွင် အသီးအရွက်များကို ကျွေးမွေးခြင်း မရှိဘဲ ငါးဟင်းကိုသာ အဓိကထား ကျွေးသဖြင့် အာဟာရဓာတ် ချို့တဲ့နေကြကြောင်း၊ ဆပ်ပြာ မရှိသဖြင့် အများစုမှာ ယားနာများ စွဲကပ်နေကြောင်း ကိုသန်းထွန်းစိုးက ရှင်းပြသည်။

မြန်မာပြည်သားများသည် မလေးရှားတွင် လပေါင်းများစွာ ထိန်းသိမ်းခံနေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ ကွာလာလမ်ပူ လေဆိပ် အနီး ထိန်းသိမ်းရေး စခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ချုပ်နှောင်ခံထားရသည်မှာ ၂ လ ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အခြေအနေ ဆိုးရွားသည့် အချုပ်ခန်းများအတွင်း လူအများအပြား ပိတ်လှောင်ခံထားရကြောင်း ထိန်းသိမ်းခံနေရသူ တဦးဖြစ်သည့် ကိုခိုင်မင်းက ပြောသည်။

“အလုံပိတ်ထားတော့ လမ်း မလျှောက် ရတာကြာပြီ၊ ပြင်ပက လေနဲ့ နေရောင် မရတော့ ပိုဆိုးတယ်။ ကျနော်ကတော့ ခြေထောက်တွေ ယောင်နေတယ်” ဟု ကိုခိုင်မင်းက ပြောသည်။

မလေးရှားတွင် တရားဝင် စာရွက်စာတမ်း မရှိဘဲ နေထိုင်၊ အလုပ်လုပ်ကိုင်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခံထား ရသော နိုင်ငံခြားသား ၇၀၀၀ ခန့် ရှိနေသည်။ မြန်မာပြည်သားမှာ အများစု ဖြစ်ပြီး အရေအတွက် အားဖြင့် ၂၈၀၀ ခန့် ရှိသည်ဟု မလေးရှားမှ လာသည့် AP သတင်းတပုဒ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ထိန်းသိမ်းခံ ထားရသူများ အတွက် နေရာ ထိုင်ခင်း အလုံ အလောက် မရှိဟု ဆိုသည်။

တရားမဝင် နေထိုင်သည့် နိုင်ငံခြားသားများကို ရက်အနည်းငယ်သာ ထိန်းသိမ်းရန် စီစဉ် တည်ဆောက်ထားသည့် ထိုစခန်းများတွင် မြန်မာပြည်သားများ သောင်တင်နေခြင်းမှာ မလေးရှားရှိ မြန်မာသံရုံး၏ အားနည်းချက် ဖြစ်ကြောင်း၊ သံရုံးက ထိန်းသိမ်းခံထားရသူ မြန်မာတဦးထံမှ အချက်အလက် ရယူပြီး မှတ်ပုံတင်သည့် လုပ်ငန်း အတွက် ၆ လခန့် အချိန်ယူလေ့ရှိကြောင်း AP သတင်းက ဆိုသည်။

ထို့ပြင် နေရပ်ရင်း ပြန်လည်ပို့ဆောင်ရန် ရင်းဂစ် ၆၂၀ (ဒေါ်လာ ၁၈၀ ခန့်) ကောက်ခံသည်ဟု ဆိုသည်။

တခြား နိုင်ငံများမှ အလုပ်သမားများမှာ ဖမ်းဆီးခံရပြီး တပတ်အတွင်း နေရပ်ရင်းနိုင်ငံသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားလေ့ ရှိပြီး မြန်မာ ပြည်သားများသာ လပေါင်းများစွာ ချုပ်နှောင်ခံနေရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ၃ လ က Pulau Pinang ပြည်နယ်ရှိ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး ဌာန ထိန်းသိမ်းရေး စခန်း တခုတွင် ကြွက်ကြောင့် ဖြစ်ပွားသည့် အဖျားရောဂါ တမျိုးကြောင့် မြန်မာ အလုပ်သမား ၂ ဦး သေဆုံး သွားသည်။

ထိန်းသိမ်းခံရစဉ် အနိုင်ကျင့် နှိပ်စက်သည်ဟူသော သတင်းများလည်း မကြာခဏ ထွက်ပေါ်လျက် ရှိသည်။ ထိုအခြေအနေများကြောင့် ပြီးခဲ့သည့် လဆန်းပိုင်းက Kajang မြို့နယ်၊ Semenyih အရပ် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး ဌာန (လဝက) အချုပ်ခန်းတွင် အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက ထိုအချုပ်ခန်းမှ မြန်မာ အလုပ်သမား တချို့ကို ကွာလာလမ်ပူ လေဆိပ် အနီးရှိ ထိန်းသိမ်းရေး စခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ရွှေ့ပြောင်း အလုပ်သမားများအတွက် လူ့အခွင့်အရေး စံချိန်မှာ နိမ့်ကျနေကြောင်း၊ နိုင်ငံခြားသား မုန်းတီးမှုလည်း အလွန်များကြောင်း၊ ထိုသို့ မုန်းတီးမှုကြောင့် ပြဿနာ များစွာ ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း ကြားသိရသည်။

http://www.irrawaddy.org/bur/index.php?option=com_content&view=article&id=1704:2009-08-28-09-45-16&catid=1:news&Itemid=2

စီးပွားပျက်ကပ်ကြောင့် ထိုင်းရောက် မြန်မာ အများအပြား အလုပ်ပြုတ်
Friday, 28 August 2009 18:59 ဘဏေတင်

မကြာသေးမီက ဖြစ်ခဲ့သော ကမ္ဘာ့စီးပွား ပျက်ကပ်ကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံရောက် မြန်မာပြည်သား အလုပ်သမား အများအပြား အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု အလုပ်သမားအရေး ဆောင်ရွက် နေသည့် အဖွဲ့ တဖွဲ့က ယနေ့ ပြောလိုက်သည်။

ဒေသတချို့တွင် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရမှုမှာ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ရှိသည်ဟု အလုပ်သမားအရေး ဆောင်ရွက်နေသော ချင်းမိုင်မြို့ အခြေစိုက် MAP ဖောင်ဒေးရှင်းမှ သုတေသီ တဦးဖြစ်သူ ကိုစိုးလင်းအောင်က ပြောသည်။

"အဓိကထား လေ့လာခဲ့တဲ့ ချင်းမိုင်ဒေသ အနေအထားအရ ဆိုရင် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်သော အလုပ်သမားတွေဟာ အလုပ်က ဖြုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရတယ်။ စီးပွားရေးက ကျပ်တည်းလာတော့ အလုပ်ရှင် သူဌေးတွေက မခိုင်းတော့ဘူး။ သူတို့ ဝင်ငွေ မရှိတော့ အခက်အခဲနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတာပေါ့" ဟု ကိုစိုးလင်းအောင်က ရှင်းပြသည်။

ကိုစိုးလင်းအောင် နှင့် ဟောင်ကောင်တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ယူနေသူ ပအိုဝ် တိုင်းရင်းသား ကိုခွန်အောင်တို့က ချင်းမိုင်ဒေသနှင့် မဲဆောက် ဒေသရှိ မြန်မာ အလုပ်သမားများနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ၃ လ ကြာ သုတေသနပြုချက် အရ အလုပ် ဖြုတ်ခံရသော အလုပ်သမားများသည် မြန်မာပြည်သို့ မပြန်နိုင်ဘဲ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ရရာ အလုပ်ကို ရှာဖွေပြီး နေထိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်ဟု ဆိုသည်။ မဲဆောက်မြို့ ဒေသမှ အလုပ်သမားများမှာ အခက်အခဲနှင့် ပို၍ ကြုံရကြောင်း သိရသည်။

ယနေ့ သြဂုတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သော နိုင်ငံတကာ အိမ်ဖော် အလုပ်သမားများနေ့ မတိုင်မီကပင် MAP ဖောင်ဒေးရှင်းသည် အိမ်ဖော် အလုပ်သမားများ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးနေခြင်းကို အများသိစေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြီးခဲ့သည့် လများအတွင်း MAP ဖောင်ဒေးရှင်း က ပို့စ်ကတ် တခု ဖန်တီးပြီး အိမ်ဖော် အလုပ်သမားများ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း လုံခြုံစိတ်ချရပြီး အကာအကွယ်များ၊ အခွင့်အရေးများ ရရှိစေရန် လှုံ့ဆော်နေသည်။

အဆိုပါ ပို့စ်ကတ်တွင် အိမ်ဖော် အလုပ်သမား တဦးက အလုပ် အမျိုးအစား အများအပြားကို တချိန်တည်းတွင် လုပ်ကိုင်နေရပုံကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။ အိမ်ဖော် အလုပ်သမားများ ပင်ပန်းစွာ အလုပ်လုပ်ရလေ့ ရှိပုံကိုလည်း အဆိုပါ ပို့စ်ကတ်က ဖော်ပြနေသည်။

အလုပ်သမား တယောက် ရသင့်သည့် အခွင့်အရေးများ ရရှိစေရန် လှုံ့ဆော်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု MAP ဖောင်ဒေးရှင်း မှ တာဝန်ခံ တဦးဖြစ်သူ Miss Pin က ပြောသည်။

“အိမ်အလုပ် လုပ်ရတယ်ဆိုတာ အင်မတန် ပင်ပန်းတယ်။ လက်နှစ်ဘက် ခြေနှစ်ဘက်နဲ့ တောင် မလောက်ဘူး။ ပြီးတော့ လစာက နည်းတယ်။ နားခွင့်တွေ ဘာတွေလည်း မရှိဘူး” ဟု Miss Pin က ရှင်းပြသည်။

ပို့စ်ကတ်တွင် လက်မှတ် ထိုးကာ ထိုင်းနိုင်ငံ အလုပ်သမား ဝန်ကြီး ဌာနမှ တာဝန်ရှိသူထံသို့ ပေးပို့ရန် MAP ဖောင်ဒေးရှင်းက လှုံ့ဆော်ထားသည်။ ယမန်နေ့က ပို့စ်ကတ် ၆၀၀၀ ကျော် ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

လက်မှတ်ထိုးခဲ့သူများတွင် ထိုင်းနိုင်ငံသားများ၊ မြန်မာပြည်သား အလုပ်သမားများ၊ ထိုင်းနိုင်ငံရောက် အနောက် နိုင်ငံသားများ ပါဝင်သည်ဟု သိရသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် အမျိုးသမီး ၂ သိန်း ကျော်သည် အိမ်ဖော်အလုပ်သမားများအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေကြသည်ဟု MAP ဖောင်ဒေးရှင်းက ခန့်မှန်းထားသည်။ ထိုအမျိုးသမီးများမှာ မြန်မာ၊ လာအို၊ ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံတို့မှ ဖြစ်သည်။

အများအပြားမှာ နားရက် မရှိကြဘဲ လုပ်ခ အနည်းငယ်သာ ရကြကြောင်း၊ လုပ်အားခ လုံးဝ မရကြသူများပင် ရှိကြောင်း သိရသည်။ နာရီပေါင်းများစွာ လုပ်ကိုင်ရပြီး ကျေးကျွန်များသဖွယ် သတ်မှတ် ခိုင်းစေမှုများ ရှိနေသည်ဟု ဆိုသည်။

သို့သော်လည်း ထိုင်းအစိုးရက ၎င်းတို့ကို အလုပ်သမား ဥပဒေဖြင့် အကာအကွယ် ပေးထားခြင်း မရှိဟု MAP ဖောင်ဒေးရှင်းက ပြောသည်။

MAP ဖောင်ဒေးရှင်း မှ တာဝန်ခံ အရာရှိ ဖြစ်သူ Jackie Pullot က “ကျမတို့အနေနဲ့ အခုလို လှုပ်ရှားတာဟာ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းပြည်က တာဝန်ရှိသူတွေကို အသိပေးလိုတာက တချက်၊ နောက်တချက်ကတော့ လာမယ့် ၂၀၁၀ မှာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဂျနီဗာမြို့မှာ ကျင်းပမယ့် ကမ္ဘာ့ အလုပ်သမား ညီလာခံမှာ ဒီအကြောင်းတွေကို တင်ပြနိုင်ဖို့ ရည်ရွယ် လုပ်ဆောင်တာ ဖြစ်တယ်” ဟု ပြောသည်။

အလုပ်သမားအရေး လုပ်ကိုင်နေသူတချို့က အိမ်ဖော် (Domestic Worker) ဟူသော ဝေါဟာရအစား အိမ်တွင်း အလုပ်သမားများ ဟု ခေါ်ဝေါ် သင့်သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုင်းရောက် မြန်မာအလုပ်သမားတွေ ပိုမိုဆင်းရဲ 29 August 2009

ထိုင်းနိုင်ငံရောက်မြန်မာအလုပ်သမားတွေရဲ့ ဘဝဟာ အရင်နှစ်တွေကထက် ပိုဆိုးလာတယ်လို့ MAP ခေါ် ထိုင်းအခြေစိုက် ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား ကူညီရေးအဖွဲ့က ပြောလိုက်ပါတယ်။
ထိုင်းရောက်မြန်မာအလုပ်သမားတွေကို ထိုင်းအစိုးရက ပိုပြီးအကာအကွယ်ပေးဖို့၊ တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းအရ အကာအကွယ်ပေးမှုတွေရော၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာ လုံခြုံမှုတွေ ရဖို့ကိုရော ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးဖို့ အဲဒီအဖွဲ့က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ တိုက်တွန်းထားပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံရောက် မြန်မာအလုပ်သမားတွေရဲ့ ၇၀ % ဟာ မြို့ကြီးတွေမှာ အလုပ်လုပ်နေကြပြီး အရင်ကထက် ဒုက္ခတွေ ပိုများနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်တုန်းကဆိုရင် နေစရိတ်စားစရိတ်တွေ တက်သွားခဲ့ပေမယ့်လည်း သူတို့ရဲ့ လစာကတော့ လျော့ချခြင်းခံခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

MAP ရဲ့ အစီရင်ခံစာကို ရေးသားခဲ့သူထဲကတစ်ဦးက ထိုင်းအစိုးရအနေနဲ့ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားတွေရဲ့ အလုပ်ချိန်၊ အနည်းဆုံး ရသင့်ရထိုက်တဲ့လစာနဲ့ အလုပ်ပြုတ်သွားရင် ရသင့်တဲ့ နှစ်နာကြေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဥပဒေတွေ ချမှတ်ပြီး ဆောင်ရွက်သင့်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အာဏာပိုင်တွေအနေနဲ့ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားတွေကို သူတို့တိုင်းပြည်ကို ပြန်ပို့မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်တာတွေကိုလည်း ရပ်တန့်သင့်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံက ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား အများစုဟာ တရားဝင် စာရွက်စာတမ်းမရှိဘဲ နေထိုင်လုပ်ကိုင်နေကြတာဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာအလုပ်သမားတဦးအား မုံအလုပ်ရှင်အဖွဲ့ က သတ်ဖြတ်မိရုံ ၊ အ လောင်းဖျောက် ပစ်.....

မုံအလုပ်ရှင် ထံမှာအရင်ကတောင်ယာ/ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကို ၁၅ရက်လောက်အလုပ်လုပ်ဖူးတ
ဲ့မြန်မာစိုက်ပျိုး ရေးလုပ်သား(----)ဟာတမြန်နေ့ ညပိုင်း(ဩဂုတ်လ-၂၈ရက်နေ့ ညပိုင်း ၈ နာရီလောက်မှာ)မြန်မာတို့ အခေါ် မျှော့ ၊ တရားဝင်အခေါ် ခွန်မုံ လူမျိုးအလုပ်ရှင်နဲ့ အပေါင်းအပါ ၅ ဦးလောက်က နေပြီးတော့ ဓား နဲ့ သတ်ဖြတ်ပြီး မီးရှို့ ၊ အလောင်းဖျောက် ပစ်လိုက်ကြောင်း မြန်မာပြည်သားအဖွဲ့ ကသတင်းရရှိပါတယ်။ အခုဆိုရင် အဲဒီတရားခံ ၅ ဦးစလုံးထွက်ပြေးလွတ်မြောက် နေဆဲဖြစ်ပြီးဒီအမှုကို မဲဆောက်အခြေစိုက်ထိုင်းရှေ့ နေများကောင်စီ ၊ ဥပဒေ အထောက်အကူပြုဌာန(LLC) ရဲ့ တရားဥပဒေ လမ်းကြောင်းအတိုင်းကူညီနိုင်ဖို့ ကိုကော်မူးရာမြို့ နယ်ကရင်
ိုလူငယ်အစည်းအရုံး(KYO)ကအစစအကူညီပေးလျက်ရှိပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတုန်းကလည်း ဖုတ်ဖ ရားမြို့ နယ် ၄၄ ကီလိုမီတာကျေးရွာ ၊ ကျွန်းတောဝန်း တနေရာမှာ ` ရေခိုးသွယ်လို့ ` ဆိုပြီး တော
ဲ့မြန်မာ စိုက် ပျိုးရေးလုပ်သား မောင်ဖိုးဇော် ဟာလည်း ငှလုံးကျည်နဲ့ အပစ်သတ်ခံရဖူးပါတယ်။ အခုအမှုမှာ အသတ်ခံရ သူ (----) ဟာပစ္စည်းခိုးတာ၊ အလုပ်ရှင်မကြိုက်အောင်

(ဝါ) သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင်ကျူးလွန်တာ ဘာရှိ သလဲလို့ သူ့ ရဲ့ ဘဝတူ၊ အလုပ်တူ မြန်မာအလုပ်သမားအချို့ ကိုမြန်မာပြည်သားကမေးမြန်းတဲ့အခါမှာ ` အဲဒါတွေ ကိုသူဘာမှ မကျူးလွန်ခဲ့ပါဘူး ` လို့ ပြန်လည်ဖြေကြားကြပါတယ်။ ဟုတ်ကဲ့.... အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေရာက ထိုင်း- မြန်မာနယ်စပ်၊ မဲဆောက်မြို့ တောင်ဘက်ဖုတ်ဖရားမြို့ နယ် ၄၄ ကီလိုမီတာကျေးရွာအုပ်စု၊ ဘန် ဟတ်ကျေးရွာ သစ်တောဝန်း (ပါမိုက်) တနေရာမှာ ဖြစ်ပါသတဲ့ဗျာ....။

နောက်ဆက်တွဲသတင်း။ ။ အဆိုပါ အသတ်ခံရသူ (မောင်-----၊ ၂၅-နှစ်၊ ကရင်ပြည်နယ် ဖားအုံမြို့နယ်) ဟာ အလုပ်သမားလက်မှတ် ရရှိ အလုပ်ရှင်က လုပ်ပေးထားပါလျက်နဲ့ သူ့ဆီမှာ ဆက်မလုပ်ပဲ ရက်ပိုင်းသာလုပ်ပြီး တခြား မုံအလုပ်ရှင်နဲ့ ဆက်လုပ်တာကို အညှိုးထားပြီး သူ့ရဲ့အလုပ်ရှင်ဟောင်းနဲ့ အပေါင်းအပါ ၈-ဦး (မုံလူမျိုး အမျိုးသမီး နှစ်ဦးအပါအဝင်) ဓါးနဲ့ သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြကြောင်း ကော်မူးရာမြို့နယ် ကရင်လူငယ် အစည်းအရုံး KYO ဥက္ကဋ္ဌ-စောထူးဒေးက မြန်မာပြည်သားကို ပြောပြပါတယ်။

<http://jacbaburma.blogspot.com/>

မြန်မာအလုပ်သမားသုံးဦး အသက်ရှူမွန်းကြပ် သေဆုံး
Monday, 31 August 2009 15:36

အသက်ရှူမွန်းကြပ်၍ သေဆုံးနေသော အမည်မသိ မြန်မာအလောင်း သုံးလောင်းကို ထိုင်းနိုင်ငံတောင်ပိုင်း ချွန်ဖော်မြို့နယ်၊ မူထိ(၅)တာ မွန်နာခအန်ရွာ၊ အန်နောင်ကျော်လခစ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျုံဖော်ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့က တွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်နေ့ထိုင်းနိုင်ငံထုတ် ထိုင်းရပ်သတင်းစာအရ သိရသည်။

ဩဂုတ်လ (၂၈)ရက် ည(၉)နာရီအချိန်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီးရှိ ရွာသားအချို့က ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ အဝင်လမ်း ကီလိုမီတာ(၃၀)အကွာ၌ အဆိုပါ အလောင်းသုံးလောင်းကို တွေ့ရှိသဖြင့် ရွာလူကြီး နိုင်ဖန်နဲကဲမနီက သက်ဆိုင်ရာ ရဲစခန်းအား အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကယ်ဆယ်ရေးကားများဖြင့် ချွန်ဖော်ဆေးရုံးကြီးသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

အမှုလိုက် ရဲအရာရှိ တူချပ်တီလီလပ်ဖုန်းက "ဗမာတွေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မှတ်ပုံတင်တွေ စာရွက်စာတမ်းတွေလည်း ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။ ဖိနပ်တောင် အလောင်းမှာ မတွေ့ရဘူး။ တင်လာတဲ့ကားက လူသေမှုအပြင် လူကုန်ကူးမှုနဲ့ အရေးယူ ခံရမှာကို စိုးရိမ်တဲ့အတွက် အလောင်းကို အလျှင်အမြန် လာပစ်လိုက်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်" ဟု သတင်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဆေးရုံမှ စမ်းသပ်စစ်ဆေးချက်အရ အဆိုပါ မြန်မာအလောင်းသုံးလောင်းမှာ အလောင်းတွေ့ရှိချိန် မတိုင်မီ (၁၀)နာရီခန့်က အသက်ရှူမွန်းကြပ်ပြီး သေဆုံးခဲ့ကြောင်း သတင်းစာတွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

အအေးခန်း ကုန်ကားတစ်စီးက လာရောက်ပစ်ချသွားခြင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရွာသားများ၏ ပြောဆိုချက်ကိုမူတည်၍ ချွန်ဖော်အနီး တဝိုက်တွင် ကားပိုင်ရှင်အချို့အပါအဝင် မြန်မာများကို မေးမြန်းစုံစမ်းနေကြောင်း သိရှိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီးပွားရေးကြပ်တည်းမှုနှင့် အလုပ်အကိုင်ရှားပါးမှုများကြောင့် အိမ်နီးချင်းထိုင်းနိုင်ငံသို့ ရရာလမ်းကြောင်းမှ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဝင်ရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြသည့် ရွှေ့ပြောင်းမြန်မာ အလုပ်သမားများမှာ အယခုကဲ့သို့ အဖြစ်ဆိုးများ မကြာခဏ ကြုံရလေ့ ရှိသည်။

ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၀၈ခုနှစ် ဧပြီလ (၁၀)ရက်နေ့ကလည်း ရနောင်းမြို့မှ ဖူးခက်မြို့သို့ မြန်မာအလုပ်သမား တစ်ရာကျော် သယ်ဆောင်လာသော အလုပ်ဝတ် ကွန်တိန်နာကားပေါ်တွင် အသက်ရှူမွန်းကြပ်သဖြင့် လူ(၅၄)ဦး သေဆုံးခဲ့သည်။

http://www.ghre.org/mm/index.php?option=com_content&view=article&id=364:2009-08-31-08-40-34&catid=1:latest-news&Itemid=54

ဒုက္ခသည်များသတင်း

ကရင်စစ်ဘေး ဒုက္ခသည်များ ရတက်မအေးနိုင်သေး

ကျော်ခ သောကြာနေ့၊ ဩဂုတ်လ 28 ရက် 2009 ခုနှစ် 21 နာရီ 06 မိနစ်

ချင်းမိုင် (မဇ္ဈိမ)။ ။ မြန်မာနိုင်ငံ ကိုးကန့်ဒေသမှ စစ်ဘေးရှောင်သူများ တရုတ်နိုင်ငံထဲသို့ ရောက်ရှိလာနေခိုက် ထိုင်းနိုင်ငံက ယာယီ ဒုက္ခသည်စခန်းများနေ ကရင်ဒုက္ခသည်များမှာ သုံးလနီးပါး ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း အသက်အိုးအိမ်လုံခြုံရေးအတွက် ပူပန်နေရဆဲဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံနယ်စပ်မြို့ နမ့်ဆန်သို့ ဖုန်ကြားရှင်၏ မြန်မာအမျိုးသား ဒီမိုကရက်တစ် မဟာမိတ်တပ်မတော် (MNDA) နှင့် အစိုးရစစ်တပ်အကြား တိုက်ပွဲများမှ လွတ်ကင်းရန် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကိုးကန့်များ ထွက်ပြေးနေကြသည်။

ဩဂုတ်လဆန်းက စတင်သော လောက်ကိုင်ဒေသမှ ထွက်ပြေးမှုသည် ယမန်နေ့နှင့် ယနေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော နှစ်ဖက်တိုက်ပွဲများကြောင့် ပိုများလာခဲ့သည်။

သို့သော် ဇူလိုင်လတွင်းက ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်အနီး ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး (ကေအင်ယူ) အပေါ် စစ်အစိုးရတပ်များနှင့် ကရင်အဖွဲ့ကွဲ တို့ ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ပွဲများကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံ တာမ်ခရိုင် ထာဆောင်ယမ်းမြို့နယ်ရှိ ယာယီဒုက္ခသည်စခန်း ၄ ခု သို့ မြန်မာနိုင်ငံ ဘားအံခရိုင်မှ ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာသားများ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ရသည်။

မဲ့သရီ၊ သလေထာ၊ အူသူးထနှင့် နို့ဘိုး ယာယီစခန်းများတွင် အနည်းဆုံး ဒုက္ခသည် ၃၀၀၀ ကျော်ရှိနေပြီး မြန်မာ့တပ်မတော်က အလစ်အငိုက်ဝင်ပစ်မှာကို စိုးရိမ်နေကြသည်။

"ထိုင်းကလည်း အကုန်လုံး လုံခြုံရေးမယူနိုင်ဘူး။ အဲဒါကြောင့်ကျနော်တို့က ရွှေ့ပြောင်းချင်ကြတာ" ဟု အူသူးထ ဒုက္ခသည်စခန်း ယာယီဥက္ကဋ္ဌ စောတာဆူးညား က ပြောသည်။

"ဒီကေဘီအေ တို့ နအဖတို့က လာရင် ကျနော်တို့ ဘာမှမတက်နိုင်ဘူးလေ။ တကယ်လို့ ဗုံးတွေပေါက်တာတွေ ပေါက်များလာရင်လည်း သူတို့စိတ်တိုလာရင် တကယ်တကယ် ကူးလာပြီးတော့ အရမ်းလျှောက်လုပ်ရင် ဒီနားရှိတဲ့ ဒုက္ခသည်တွေပဲ ဒုက္ခထပ်ရောက်ကြမယ်လေ" ဟု သူက စစ်အစိုးရနှင့် မဟာမိတ်အဖွဲ့ဖြစ်သော တိုးတက်သော ကရင် ဗုဒ္ဓဘာသာအစည်းအရုံး ခေါ် ဒီကေဘီအေကို ညွှန်းဆိုလိုက်သည်။

အများစုက နှစ်ရှည်လများကတည်းက တည်ရှိနေပြီးဖြစ်သော ဒုက္ခသည်စခန်းကြီး တစ်ခုဖြစ်သည့် မယ်လသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုကြပြီး ယခုအခါ ဒီကေဘီအေ ထိန်းချုပ်ထားပြီးဖြစ်သော ဇာတိမြေသို့ ပြန်လိုကြခြင်းမရှိပေ။

ထိုင်းအာဏာပိုင်များနှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပြီးနောက် ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် မယ်လသို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်ခဲ့သော်လည်း အထမမြောက်နိုင်သေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဒုက္ခသည်များသည် ယာယီစခန်းများတွင် အမိုးအကာအဖြစ် တဲထိုး၍ နေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်ပြီး အစားအစာအတွက် TBBC (ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ် ဒုက္ခသည်များကို အကူအညီပေးနေသည့်အဖွဲ့) ဖြစ်သည့် Thailand Burma Border Consortium အဖွဲ့က စီစဉ်ပေးတာဖြစ်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာရေးများက ကူညီပေးနေကြောင်းသိရသည်။

<http://www.mizzimaburmese.com/news/inside-burma/3692-2009-08-28-14-50-35.html>

လေဆင်နာမောင်းကြောင့် တရွာလုံး ပြိုပျက်သွားသော်လည်း အစိုးရထံမှ အကူအညီမရ 8/28/2009

ရသေ့တောင်မြို့နယ် အလယ်ချောင်းကျေးရွာတွင် ရုတ်တရက် လေဆင်နာမောင်း ကျရောက်မှုကြောင့် အိမ်အများအပြား ပျက်စီးသွားပြီး လူများ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရှိသွားသော်လည်း စစ်အစိုးရထံမှ အကူအညီ တစုံတရာ ရရှိခြင်း မရှိကြောင်း သိရသည်။

အမည်မဖော်လိုသူ ကျေးရွာသား တဦးက "အကူအညီ ရမယ်ဆိုပြီး အစိုးရဆီက အကူအညီကို မျှော်နေတာ ခုချိန်ထိ ဘာမှ မရသေးပါဘူး။ ယူအန်က အကူအညီ တချို့တော့ ရရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နည်းနည်းလေးဘဲ ဖြစ်ပါတယ်" ဟု ပြောသည်။

အလယ်ချောင်းကျေးရွာမှာ နတ်ချောင်းကျေးရွာအုပ်စုတွင် တည်ရှိပြီး အိမ်ခြေ ၈၀ ခန့်ရှိသော ကျေးရွာ တရွာ ဖြစ်သည်။ ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့ နေ့လည်ပိုင်းက ရုတ်တရက် လေဆင်နာမောင်း တိုက်ခတ်မှုကြောင့် အိမ်ခြေ ၇၀ ခန့် ပြိုပျက်သွားပြီး တချို့အိမ်များမှာ လေထဲသို့ ပါသွားခဲ့သည်။

"စုစုပေါင်း လူ ၁၀ ဦးလောက် ဒဏ်ရာရသွားပါတယ်။ လူကြီးတဦးနဲ့ ကလေးတဦးကတော့ လက်တွေ့ကျိုးပြီး

အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာ ရရှိသွားခဲ့ပါတယ်” ဟုသူက ပြောသည်။

လေဆင်နာမောင်းတိုက်ခတ်ပြီးနောက် ဒေအတွင်းရှိ ယူအန်အိပ်ချ်စီအာရ်မှ အရာရှိများ ရောက်ရှိလာပြီး ဒုက္ခရောက်သွားသော မိသားစုများကို အကူအညီများ လာပေးသွားခဲ့သည်။

“ယူအန်က ပေးတာကတော့ အိမ်ထောင်စု တစ်စုကို ဆန်တစ်အိတ်၊ အိုးနှစ်လုံး၊ အိမ်မိုးတဲ့ ပလစတစ်အမိုးပြား တစ်ခုနဲ့ ငွေ ၅၀၀ စီပေးပါတယ်။ အစိုးရဆီကတော့ ဘာဆို ဘာမှ မရပါဘူး” ဟု ပြောသည်။

စစ်အစိုးရ အာဏာပိုင်များ အနေဖြင့် လာရောက် စစ်ဆေးမှု မရှိသဖြင့် ဒဏ်ရာ ရရှိသွားသူများ အနေဖြင့် ကိုယ့်စရိတ်ဖြင့်ကိုယ် ဆေးရုံတွင် ဆေးကုသ ရသည်ဟု သိရသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် မိုးရာသီ အတွင်း ပုံမှန် အပူပိုင်း မုန်တိုင်းများ တိုက်ခတ်လေ့ရှိသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ လေဆင်နာမောင်း တိုက်ခတ်မှု မရှိကြောင်း သိရသည်။

ယခုကဲ့သို့ လေဆင်နာမောင်းတိုက်ခတ်မှုကြောင့် ဝှံ့မြို့နယ်နှင့် အမ်းမြို့နယ်တွင်လည်း ဇူလိုင်လ အတွင်းက လူအသေအပျောက်များ ရှိခဲ့သည်။

ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့ နံနက်က ဝှံ့မြို့နယ် ပလ္လင်မော်ကျေးရွာမှ ကျွန်းနံ့သာ ကျေးရွာသို့ သွားရောက်သည့် ငါးဖမ်းစက်လှေ တစ်စီးသည် လေဆင်နာမောင်း တိုက်ခတ်စဉ် နစ်မြုပ်သွားခဲ့ သဖြင့် စက်လှေနစ်မြုပ်သွားခဲ့ပြီး လူ ၅ ဦးပျောက်ဆုံးခဲ့သည်။

အလားတူ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီခန့်တွင် အမ်းမြို့နယ် တောင်စီသာ ကျေးရွာ အနီး၌ တပ်တောင်မှ ခုတ်မောင်းလာသော စက်လှေ တစ်စီးသည် လေဆင်နာမောင်း တိုက်ခတ် မှုကြောင့် နစ်မြုပ်သွားခဲ့ပြီး စက်လှေမောင်း ဦးစောရွှေသိန်းမှာ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

<http://www.narinjara.com/detailsbur.asp?id=2045>

**ကိုးကန့်စစ်ပြေးများ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံ
မျိုးကြီး သောကြာနေ့၊ ဩဂုတ်လ 28 ရက် 2009 ခုနှစ် 20 နာရီ 11 မိနစ်**

ရွှေလီ (မဇ္ဈိမ) ။ ။ စစ်ပွဲမှကင်းလွတ်ရန် ကိုးကန့်ဒေသမှ လူဦးရေ ထောင်ပေါင်းများစွာသည် အိမ်နီးချင်း တရုတ်နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံလာခဲ့သည်ဟု ဒေသတွင်းမှလာသော သတင်းများအရ သိရသည်။

ဖုန်ကြားရှင် ခေါင်းဆောင်သော MNDA ကိုးကန့်တပ်နှင့် စစ်အစိုးရတပ်တို့ စတင်တင်းမာနေခဲ့ချိန် ဩဂုတ်လဆန်းပိုင်းက စတင်ခဲ့သော တိမ်းရှောင်မှုသည် ယမန်နေ့က ဖြစ်ပွားသော နှစ်ဖက်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် တိုးပွားလာခဲ့သည်။

“လောက်ကိုင်မြို့ (ကိုးကန့်အဖွဲ့ ဌာနချုပ်တည်ရှိရာ မြို့တော်) က လူတွေ များတယ်။ ကုန်သည်တွေ၊ ဈေးရောင်းတဲ့သူတွေ အကုန်ရောက်နေကြတယ်။ ဒီနေ့မနက်အထိလည်း လာနေတုန်းပဲ” ဟု ယနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် တရုတ်ဘက်ခြမ်း နမ့်စန်မြို့သို့ ခိုလှုံလာသူတစ်ဦး မဇ္ဈိမကို ပြောသည်။

တစုတစည်းထဲ ရောက်ရှိနေထိုင်ခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် တိမ်းရှောင်သွားသူ အရေအတွက်ကို ဒေသတွင်းနေ အကဲခတ်များ ပြောဆိုရာတွင် ကွဲပြားမှုများစွာ ရှိနေသော်လည်း ထောင်နှင့်ချီမည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။

ယနေ့ နံနက်ပိုင်းကလည်း မြန်မာနိုင်ငံ သံလွင်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ တရုတ်နယ်စပ်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော လောက်ကိုင်မြို့တွင် ဖုန်ကြားရှင်သတ္တဝါများနှင့် စစ်အစိုးရ တပ်အကြား တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သေးသည်။

"ကိုယ်ထူကိုယ်ထပေါ့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အခန်းငှားနေတယ်။ စားတာလည်း ကိုယ့်စရိတ်နဲ့ ကိုယ်စားပေါ့။ လောလောဆယ်တော့ ပေးတာတွေတော့ မရှိဘူး။ သူတို့က စစ်တာတွေတော့ နည်းနည်းပါးပါး လုပ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့လည်း တင်းတင်းကျပ်ကျပ် မရှိပါဘူး။ ဒီကနေ့လည်း ထပ်ရောက်လာကြတယ်။ ဟို အခုဆောက်နေတဲ့ တိုက်တန်းအသစ်တွေဘက်မှာ သွားငှားနေကြတယ်" ဟု စစ်ပြေးဒုက္ခသည်တဦးက ပြောသည်။

ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် စစ်အစိုးရစစ်တပ်များက လက်နက်စက်ရုံကို ရှာဖွေရန်ဆိုကာ စီးနင်းခဲ့သည်။

အစောပိုင်းက မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ လက်နက်ကိုင် ရဲတပ်သား ၇၀ ခန့်က ကိုးကန့်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဖုန်ကြားရှင် နေအိမ်ကို မူးယစ်ဆေးဝါး ရှာဖွေရန် ဝင်ရောက်စီးနင်းခဲ့ချိန်မှစတင်၍ ဆက်ဆံရေးတင်းမာမှု သိသာစွာ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။

နေပြည်တော်စစ်အစိုးရက ဘိန်းတိုက်ဖျက်ရေးခေါင်းစဉ်တပ်သော်လည်း ငြိမ်းအဖွဲ့များ၏ လက်နက်ကိုင်တပ်များကို မြန်မာ့တပ်မတော်အောက်သို့ သွတ်သွင်းထိန်းချုပ်ကာ နယ်ခြားစောင့်တပ် အသွင်ပြောင်းရေး သို့မဟုတ် လက်နက်ဖြုတ်ချရေး ကြိုးပမ်းမှုကို လိုက်နာရန် ငြင်းဆန်သူများကို ရမယ်ရှာသည်ဟု ငြိမ်းအဖွဲ့များနှင့် အတိုက်အခံများဘက်က ပြောသည်။

စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည့် ဒေသခံအများအပြားသည် တရုတ်နိုင်ငံဘက်သို့ ခိုလှုံဝင်ရောက်မှုများ ရှိလာခဲ့သလို၊ အချို့မှာ မြန်မာပြည်အတွင်းပိုင်း ဒေသများသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်များလည်း ရှိခဲ့သည်။

လောက်ကိုင်တွင် မြန်မာတပ်သားများ၊ ရဲများနှင့် စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဝင်ရောက်နေရာယူနေသလို ဖုန်ကြားရှင်အဖွဲ့နှင့် မတူသော ယခင် MNDA အဖွဲ့ ပိုင်စိုချိန်က စစ်အစိုးရ၏ ပူပူနွေးနွေး သစ္စာခံ မဟာမိတ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

MNDA သည် မြန်မာအစိုးရ အဆက်ဆက်ကို လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ခဲ့သော ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ - ဗကပ မှ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ခွဲထွက်ကာ စစ်အစိုးရနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ရယူခဲ့သော လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့တဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

<http://www.mizzimaburmese.com/news/inside-burma/3691-2009-08-28-13-55-14.html>

မိဘမဲ့ မုန်တိုင်းသင့်များအတွက် ဂီတပွဲ လန်ဒန်တွင် ကျင်းပမည်
နန်းဒေဝီ သောကြာနေ့၊ ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက် ၂၀၀၉ ခုနှစ် ၁၈ နာရီ ၄၈ မိနစ်

နယူးဒေလီ (မန္တလေး)။ ။ ဧရာဝတီတိုင်း နာဂစ်မုန်တိုင်းသင့် မိဘမဲ့ကလေးငယ်များအတွက် ရံပုံငွေရှာဖွေရေး စင်တင်တေးဂီတ ဖျော်ဖြေပွဲတစ်ခုကို လာမည့်တပတ် တနင်္လာနေ့တွင် လန်ဒန်မြို့၌ ကျင်းပသွားမည် ဖြစ်သည်။

နာမည်ကြီး ရော့ခ်အဆိုတော် ဇော်ဝင်းထွဋ်၊ တေးရေးဆရာနှင့် အဆိုတော် ဆောင်းဦးလှိုင်၊ ထွန်းအိန္ဒြာဗိုလ်၊ L ဆိုင်းဇီ၊ ရဲလေး၊ ဒီဂျေ ကိုတုနှင့်အတူ လန်ဒန်အခြေစိုက် မြန်မာတိုင်းရင်းသား လူငယ်တချို့နှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် 'The Occupiers Band' တီးဝိုင်းတို့ ဖျော်ဖြေတင်ဆက်သွားရန် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

“နာဂစ်ဒဏ်ခံနေရတဲ့ လူတွေအတွက်၊ အထူးသဖြင့် မိဘမဲ့ကလေးတွေအတွက် ရည်ရွယ်လုပ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ” ဟု ပွဲဖြစ်မြောက်ရေး တာဝန်ခံတဦးဖြစ်သူ ဒေါက်တာမြသန်းက မန္တလေးကို ပြောသည်။

ယခု Temptation 3 အတွက် လက်မှတ်တစောင်လျှင် ပေါင် ၂၀ သတ်မှတ်ထားရာ စောင်ရေ ၈၀၀ ကျော် ကြိုတင်ရောင်းချပြီးဖြစ်သည်။

“မှန်းရခက်ပါတယ်။ လက်မှတ်တွေက ရောင်းနေတုန်းဆိုတော့။ အဲဒီအကြားထဲမှာ သပ်သပ်အလှူငွေဆိုပြီး ဒီကလူတွေက ပေါင် ၁၀၀၊ ၂၀၀ ဆိုပြီး ထည့်တဲ့လူတွေလည်း ရှိတယ်။ ပွဲနေ့မှာ အလှူဆက်ကောက်ပါအုံးမယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်နှစ်က ရသလောက်ကို မှန်းထားပါတယ်” ဟု ပြောသည်။ ယခင်နှစ်က ပေါင် ၅ ထောင် လှူနိုင်ခဲ့ကြောင်း ထပ်လောင်းပြောသည်။

ရရှိမည့် အလှူငွေများကို အစိုးရမဟုတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းတချို့၊ ပုဂ္ဂလိက အလှူရှင် အဖွဲ့တချို့မှတစ်ဆင့် မိဘမဲ့ကလေးငယ်များကို ပေးလှူသွားမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

သီဆိုမည့် အဆိုတော်များသည် ယမန်နေ့က လန်ဒန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အဆိုတော်များအတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို ပွဲဖြစ်မြောက်ရေး လုပ်ကိုင်နေသူများက စေတနာဖြင့် ငွေကြေးထည့်ဝင်ခဲ့ကြသည်။

၂၀၀၈ခုနှစ် မေလဆန်းတွင် တိုက်ခတ်ခဲ့သော နာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့် ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်း၌ အသေအပျောက် လူဦးရေ ၁ သိန်း ၄ သောင်းခန့် ရှိခဲ့ပြီး၊ အိုးအိမ်မဲ့ ၂ သန်း ၄ သိန်းရှိခဲ့သည်။

<http://www.mizzimaburmese.com/news/inside-burma/3688-2009-08-28-12-33-19.html>
